

ni drugotnim izvorom, od hrvatske ruke pisanim. *Uspomena na taj danak sačuvala nam se u ciglom jednom prvotnom izvoru, i to mletačkom, koji je napisala ruka mlečanina, a taj je bio suvremenik, očevidad, te nije mogao biti potkupljen od Hrvata X. stoljeća, jer bijaše po zanimanju kapelan i tajnik mletačkog dužda Petra II. Orseola. Po njegovu spisu sudeći on bijaše revan slavitelj svoga gospodara, pa stoga, ako se kod njega čita nešto u prilog Hrvata, to valja da je velika sjajna istina, koje nije mogao zatajiti čovjek takova položaja, poklonik onoga dužda, koji je oteo Hrvatima nekoliko primorskih gradova.*

verenska prava i u pogledu plovidbe i u pogledu ribarenja. Dakako da ne bijaše baš lako odrediti granicu teritorijalnih voda, jer je jednomu narodu konveniralo da bude čim šira, a drugom obratno. Danas se od strane pomorskih država priznaje, da je granica teritorijalnih voda za svaku pojedinu državu tri morske ili tri engleske milje od njezine obale. Civilizirani narodi priznaju morskom miljom 60-ti dio ekvatorskog stupnja, a taj iznosi 1855,11 m, dok engleska milja imađe nešto manje. Ali u zadnje doba, kad se je u Španiji razbjesnio građanski rat, Englezi jednom prilikom proglasiše, da ne priznaju granicom teritorijalnih voda u Biskajskom zalivu tri morske milje od obale. Radilo se tada o dopremanju britskih proizvoda u španjolske luke, protiv volje španjolske nacionalističke pomorske sile! Granica od tri morske milje bila je određena u doba, kad obalne baterije nisu mogle na veću udaljenost štititi prava svoje države, jer one uopće nisu dalje nosile, a vrijedilo je načelo, da teritorijalna granica svršava, gdje ne dosiže više sila oružja (*potestas terrae finitur ubi finitur armorum vis*). Prema tome danas bi trebala doista velika korektura granice teritorijalnih voda!